

նկարագրին մէջ միանձունք արդէն հաւա-
քուած են եւ աղօթքն ալ մատուցած. այլ
նստիլ ակմբի եւ կամ բազմոցի վրայ. եւ
աւելի վերջնոյս, երբ նկատենք որ աշ-
խարհիկ տաճարաց միւս դիւրութիւնք ալ
շատ անգամ անպակաս են հոն, ինչպէս
պիտի տեսնենք: Իմ այս տեսութիւնը, հա-
ւանական Ե դարուն համար, ստուգու-
թեան կը փոխուի միջին դարուն, ի տես
Որբելեանի վկայութեան՝ թէ այլազգիք
1046 ին « քակեալ յատակեցիւ զգործա-
տներն եւ զորպէզն մարմնաւոր սեղանոյն »
Տաթեւոյ ուխտին (230). ուր ակներեւ է
սեղանի կազմութիւն մը եւ գետնէն բար-
ձրութիւն մը: Եւ հետեւաբար աղոր հա-
մեմատական էին բազմոցներն ալ: Բայց
անոնց նստարանք սովորաբար անզարդ
են, ունենալով խստամբեր Ս. Ներսեսի
«ակումբը» միայն՝ առանց բարձի (աստ,
56): Իրենց միւս սպասներն ալ պէտք է
որ աղքատիկ լինէին, փայտեայ, կաւեղէն,
քարեղէն, կամ թէ շատ՝ ապակի (աստ,
57):

6. — Լուսրի՞ն ընթերցմամբ: — 1284 ի
զրչ. ժամագրին պակասներէն էր սեղա-
նորհնէից հրահանգաց բաժինը, որոց մէջ
կարեւորագոյնն է այն՝ որ կը պատուիրէ
վանականաց ընթեռնուլ ճաշի ժամանակ.